

skete i et Foredrag, som hørte til alt Andet end til denne Sag. Hvad iøvrigt det øieblikkelige Bisald angaaer, skal jeg give den ærede Rigsbogsmand fra Aalborg Ret i, at det er en Feil, hvori han endnu aldrig har gjort sig skyldig; men det er forunderligt nok, at han kan glemme, at der er Noget, der er værre end at fremkalde øieblikkeligt Bisald og det er at faae det Mødtsatte af Bisald, som naar den ærede Rigsbogsmand taler. Naar den ærede Rigsbogsmand forøvrigt meente, at der allerede var noget Saadant indrettet, som det, der tilsigtes i § 1, saa beroer det enten paa den fuldstændigste Wildfarelse med Hensyn til det Facit eller paa en forunderlig Mangel paa Opfattelse af det Rigtige. Der eksisterer ikke noget Saadant ved det lægevidenskabelige Facultet; der er vel nogle Hjælpevidenskaber, hvori der bliver examineret, men under Et, en vis Tid før den egentlige Examen; men der er en qualitativ Forskjel herpaa og paa at rive det juridiske Studium itu og examinere i hvert enkelt Fag for sig. Det er ligeledes blevet sagt af den samme ærede Rigsbogsmand, at noget Saadant som det, der bestemmes i § 2, allerede eksisterer ved den militaire Høiskole. Han kunde gjerne have sat et Mul til, som Holberg siger; thi ogsaa ved Landcadetacademiet og ved endel af de lærde Skoler, f. Ex. Metropolitan-skolen og Sorø Akademi, kan der kun antages et vist bestemt Antal Disciple. Der mangler kun een Ting ved den ærede Rigsbogsmands Bemærkninger, og det er, at de ikke passe paa det, som her foreligger. „Den Syllogisme kan og gøres om en Best“. Man kunde ogsaa tage et lille Capitel af Naturhistorien; det vilde passe ligesaa godt. Den ærede Rigsbogsmand har overseet, at der her er Tale om Folks Prøvelse, efter at de have fuldstændigt gennemgaaet deres Curfus og taget endelig Examen, og at hans Analogi selvfølgelig kun vilde passe, hvis Folk, som f. Ex. havde fuldstændigt gennemgaaet Høiskolen, skulde efter den Tid gennemgaae endnu en Prøve, som kunde forarsage, at de bleve kasserede; men noget Saadant er ikke Tilfældet, og altsaa passe hans Bemærkninger som det femte Hjul til en Vogn. Jeg har talt imod dette Forslag, ikke fordi det dræber den sidste Rest af Bureaukrati — thi det er

gavnligt — ikke heller fordi det vil slaae Noget ihjel, som giver sig ud for et Deviis, skjøndt det intet Deviis er, ikke heller fordi det ikke kunde skaffe stort Gavn — thi det troer jeg det kunde — at afflasse den juridiske Examen som Betingelse for mangfoldige Embeder — det er vistnok en meget hæderlig Bestræbelse af den meget ærede Forslagsstiller — men hvad jeg taler imod er som sagt, at man har sat Noget til, som dræber det juridiske Studium. Saa reiser den ærede Rigsbogsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds sig og siger: det juridiske Studium er sygt, lad os derfor slaae det ihjel. Ja, det er en radical Cuur; men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at den ærede Rigsbogsmand ikke er første Opfinder deraf, det er Doctor Storff paa Anholt, der slog Folk ihjel og saa sagde: „Han døde rigtignok, men Feberen ham forlo.“

Feddersen: Denne Forordning, der har givet Anledning til saamegen Debat, er nu snart 40 Aar gammel, og da den er givet under andre Forhold end dem, der nu ligge for, er det allerede af den Grund piansynligt og klart, at der er mange Omstændigheder tilstede, som kunne gjøre det ønskeligt, at denne Forordning blev taget under fornyet Overveielse af dem, hvem det vedkommer. Blandt flere andre Omstændigheder, som her maa tages i Betragtning, skal jeg tillade mig at bemærke, at der navnlig for Stiftamtmandenes og Amtmandenes Vedkommende er indtraadt en meget væsentlig Forandring, siden Loven af 1821 udkom, den nemlig, at dengang vare de Dommere, idet de beklædte Overpolitretterne. Dette Forhold er blevet forandret i 1850, da denne dømmende Egenstab blev dem afklædt, og denne Omstændighed maa ogsaa tages i Betragtning ved Overveielser af vedkommene Paragrapher. — Jeg skal tillade mig at bemærke et Par enkelte Ting, som maaskee ikke endnu have været paaagtede ved Overveielser af dette Forslag. Naar det i § 2 er antydet, at Regjeringen skal drage Ansvar for, at der under den høieste Domslofs Tilfyn kan afholdes Prøver, da kan jeg ikke forstaae dette paa anden Maade, end at Forslaget tilsigter, at Regjeringen skulde bemyndiges til ad administrativt Veie at ordne denne Sag, men derfor